

לק"י היום שני, כ"ז שבט, לסדר ועשו ארון עצי שטים, ה'תשע"ח ב'שכ"ט.

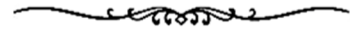
הסכמה וברכת אב

אזמרה לאלהי בעודי, כי מאד מאד שמח לבי ויגל כבודי, בראותי שעומד לצאת לאור ספר אמרי שפר, נקוב בשם בניין משה – הלכות שבת, מאת הבן יקיר לי אהוב לבי ומחמד נפשי הרב הגאון משה רצאבי שליט"א. היושב ושוקד פיעה"ק ב"ב ת"ו באהלה שלתורה, לילה כיום יאיר כחשיכה כאורה, וביראת ה' טהורה. ומרביץ תורה לרבים בכמה מקומות ברחבי ארצנו הקדושה בכלל, ומכהן כרב קהילת פעולת צדיק בעיר אלעד בפרט, מזה כמה שנים. וכבר הוציא לאור עולם כמה וכמה ספרים יקרים ונחמדים, שנתקבלו באהבה וחיבה אורה ושמחה היתה ליהודים:

ואת עלית על כולנה הספר הנכבד הזה, אשר יגע ועמל בו רבות בעיון גדול ובהיקף עצום בכמות ובאיכות ובדקדוק רב, לברר כל דין להלכה ולמעשה משרשו בש"ס ובפוסקים, ובלש בכל החורים והסדקים. ראשונים ואחרונים עד ועד בכלל ספרי גדולי זמנינו, דבר דבור על אפניו לא היתה קריא"ה אשר שגבה ממנו. הפליא עצה והגדיל תושיה, ביא"ר כל חמיר"א, וביער כל חמיעא. ומש"ה שפיר קאמר, נר מנר וחיפוש מחיפוש גמר:

בספר זה צפונה תועלת גדולה ועצומה לכל איש ישראל, כלשכן לרבנים ולמורי-הוראות בישראל, כי חידושים רבים ישנם כאן בבית המדרש הגדול והקדוש הזה, להבין ולהורות, לשעה ולדורות, בהלכות שבת-קודש החמורות. מהגם בהיותו כולל ומפרט בהרחבה אף עניינים רבים שנתחדשו בזמנינו, בבירור וליבון גם מצד המציאות ומתוך הנסיון הרב הלכה למעשה, שלא נידונו ולא נזכרו עדיין בשום ספר. סולת מנופה בשלש עשרה נפה, איבעית אימא גמרא איבעית אימא סברא. ומתוכם כעין החשמל, שישב ביחוד על המדוכה, לברר הדברים וללבנם הדק היטב, לפי שיטתינו בדרכי ההלכה והמנהגים בק"ק תימן יע"א. לא בא במחנה העברים כבושם הזה עד עתה, כאשר עברתי עליו ומצאתיו מכוון להלכתא:

יען כי בספרי הקטן שלחן ערוך המקוצר, לפי מגמתו ומטרתו, לא יכולתי להיכנס בפרוטרוט לכל דבר ועניין בהלכות שבת. וכמו שכתבתי בס"ד בתחילת סימן ס"ד הלכות ט"ל מלאכות האסורות בשבת [דף קמ"ה], שאי אפשר לפרט את כולן בספר זה ואת הגדרותיהן. מהגם

לק"י

שהרבה מעיקרי הדברים הנוגעים למעשה, ידועים ומורגלים אצל רוב שומרי מצוות תורתנו הקדושה. לפיכך נהלך בדרך קצרה, לסדר ט"ל אבות מלאכות בט"ל סעיפים, ולא נכתוב אלא רק מהדברים העיקריים או שאינם ידועים כלכך, והמה עניינים מצויים, או שנתחדשו בזמנינו, או להביא בהם את מנהגינו יעו"ש:

ברם מאז שמעתי רבים אומרים מי יראנו טוב, אין טוב אלא תורה. שאלו ודרשו לראותה מושלמת, כלולה בהדרה. ובהיות שאני טרוד בכתובת ספרים רבים נוספים, והשתרגו על צוארי חבילות של-טרדיין בענייני הכלל והפרט, לא מצאתי פנאי לכך. מהגם כי בזמנינו רבו כמו רבו החיבורים והמחברים, זה אומר בכה וזה אומר בכה, ובעוה"ר אין הלכה ברורה במקום אחד, ואין קצה לדברים. וכבר המליצו ע"ז מה שאמרו חז"ל שבעיקבות משיחא "חכמת סופרים תסרח", הכוונה מלשון "וסרח העודף":

הלכך ביקשתיו להעמיס על שכמו את כל מלאכת הקודש הלזו. והנה ברוך הוא וברוך שמו, קרמו הדברים עור וגידים, וזה פרי עמלו במשך יותר מעשר שנים, בהן נשתטח בכל פינה וזוית, ולא חשך ממנו מאומה למנחת לעומקא דדינא. והדברים מלוטשים ומבוררים, כנתינתם מסיני שמחים ומאירים. מהגם שהוסיף נופך מתורתם של חכמי וגאוני תימן, אף אותם שספריהם יקרי המציאות. ועל צבא תהילתם, ספרי גאון עוזנו ותפארתנו מהרי"ץ זיע"א. מלבד ספרי קדמונינו נע"ג, כגון רבינו זכריה הרופא ומה"ר סעדיה עדני, שתורתם מונחת בכת"י בקרן זוית, וכמעט שלא שזפתם עין. והוא נתן ליבו ופקח עיניו גם עליהם, ודלה מהם את פניניהם, ויגע לברר וללבן את דבריהם ופירושיהם. והכל ערך בלשון צחה וברורה, ובסדר נכון. יישר חיליה לאורייתא, לעילא לעילא מכל ברכתא:

זכה הרב המחבר דנן שליט"א לשבת מנעוריו בין ברכי תלמידי חכמים, ובכללם יצק מים על-ידי אאמו"ר הגאון הרנב"ן זצ"ל, בהתמדה ובשקידה רבה בישיבות הקדושות וכו' על התורה ועל העבודה, עד שהוא כיום אחד מיוחד מגדולי הבקיאים היודעים המבינים והמעמיקים במסורת ההלכה לאמיתתה, הנובעת מבתי מדרשותם של-גדולי התורה בישראל בכלל, וארץ תימן בפרט. מנהגותיהם והנהגותיהם, ספריהם וסדריהם. כי לא רבים יחכמו להכיר בטיבה של מסורת אבותינו נע"ג ובערְפָה, לרחבה ולארפּה:

יצחק רצאבי ♦ ITZCHAK RETZABI

ראש ביהמ"ד בית הוראה ומכון פעולת צדיק

וראש מוסדות יד מהרי"ץ בני ברק

מח"ס שלחן ערוך המקוצר ח"ח

פסקי מהרי"ץ ו"ח, שו"ת עולת יצחק ג"ח, ועוד

לק"י

וכמעייין שאינו פוסק ונהר אשר לא יכזבו מימיו, הוא דולה ומשקה ממימי תורתו לזכות את הרבים, ולהרביץ תורה לתלמידים. גם יושב בשבת תחכמוני להשיב לכל שואל בדבר ה' זו הלכה למעשה, במסגרת בית ההוראה שלנו פעולת צדיק על-שם גאון עוזנו מהרי"ץ זיע"א. מנחיל הלאה את מסורת אבותינו ורבותינו הקדושים, אשר המה בבת עיניו. תורה צוה לנו משה, מורשה קהילת יעקב ובניו. ויהי נועם ה' יתברך עליו, אביעה רננו בעד מפעליו:

המקום ברוך הוא יזכה את בני בכורי, זה משה האיש רצתה נפשי בחירי, ישמח משה במתנת חלקו, ויזכה גם אותנו כולנו, לראות בגמרה של-תורה על כל הלכות שבת. וכן שאר הספרים, אשר יאירו לארץ ולדרים. אשרי יולדתו, תרב גדולתו, גדל יה מעלתו. ירבו בישראל כמותו. ויוצר נשמתו, לא יסיר ממנו חסדו ואמיתו, כל ימי חייו עד זקנה ושיבה בבית ה' שבתו, עם כל הנלוים אליו וכל בני ביתו:

כעתירת הכותב והחותם לכבוד ה' יתברך ותורתו, וליקר שבת-קדשו ושמירתו כהלכתו
אבי הרב המחבר דנן אשר שלימה משנתו, מאירה כסהר בליל תומו וכשמש בצאתו

הצב"י יצחק בכמהר"נ רצאבי יצ"ו

